

Amager, vil jo specielt i myldretiden kunne se, at vejnettet er stærkt overbelastet. Der er behov for, at det bliver aflastet, og at man får infrastrukturen indrettet på en anderledes måde, så det igen er hensigtsmæssigt, både tidsmæssigt og rutemæssigt, at bevæge sig rundt i København og specielt mod lufthavnens område, ikke mindst nu, hvor vi jo får udvidelsen med Øresundsbroen.

Vi ved, at Kastrup Lufthavn også planlægger at skulle have flere ruter ind, og derfor vil det være nødvendigt, at vi får muligheden for at kunne transportere personer hurtigt og nemt frem og tilbage over Amager, uden at det giver yderligere belastning for det vejnet, der i forvejen er meget belastet.

Men vi har i Fremskridtspartiet hele tiden haft den opfattelse, at minimetroen ikke skulle være offentligt finansieret, men at man i stedet skulle have ladet den være privat finansieret og så have brugt disse skattekrone til andre områder inden for den offentlige sektor, hvor der er langt større behov for pengene, og hvor de kunne have gjort bedre gavn.

Men det blev jo besluttet, at minimetroen skulle laves; arbejdet er allerede sat i fuld gang, og forespørgselsdebatten i dag handler heller ikke så meget om det, men derimod om de problemer, der er fulgt i kølvandet på etableringen af minimetroen. Og der er unægtelig tale om problemer her ved etableringen af minimetroen.

Byggeriet af minimetroen under København skal for Fremskridtspartiet at se ikke få lov til at udvikle sig til en sikkerhedsmæssig skandale, fordi Beredskabsstyrelsen og Ørestadsselskabet ikke kan blive enige om de sikkerhedsmæssige krav. Der skal ikke spilles hasard med sikkerheden for befolkningen i hovedstadsområdet, og derfor skal Ørestadsselskabet ikke selv kunne fastlægge de sikkerhedsmæssige krav.

Fremskridtspartiet foreslår derfor, at Beredskabsstyrelsen får vetoret i sådanne sager, således at det er dem, der fastlægger kravene.

Beredskabsstyrelsen har det overordnede retningsansvar og skal derfor også have retten til at fastsætte kravene til sikkerheden, når vi taler om minimetro og lignende.

Et andet væsentligt problem, som jo har været rejst tidligere i debatten her, drejer sig om togenes styringssystemer, og det er heller ikke videre tryghedsskabende.

Så er der de tidsmæssige problemer: Projektet udvikler sig ikke helt, som man havde forventet. Der er de økonomiske problemer, som

følger i kølvandet på det samme. Og sådan kunne man jo blive ved med at hente det ene og det andet eksempel frem, hvor der er ganske alvorlige problemer allerede i dag.

De problemer, vi allerede i dag har kendskab til, er rigelige til, at vi må bede om at få en grundig undersøgelse, før projektet udvikler sig til en ren farce eller måske endda i værste fald til en katastrofe.

Den lukkethed og det hemmelighedskræmmeri, som har præget Ørestadsselskabet, er ikke rimelig. Det er ikke rimeligt, at Folketinget, som med et stort flertal har vedtaget de her projekter, ikke kan få tilstrækkelig information om, hvad det er der foregår. Det hemmelighedskræmmeri må stoppe, og derfor er vi i Fremskridtspartiet helt på linje med SF i kravet om at få en uvildig undersøgelse, og vi vil i Fremskridtspartiet naturligvis støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat af SF.

Vi synes, det er helt uforståeligt, at ganske mange ordførere her i dag har været enige i, at der er problemer, men når det så kommer dertil, at de skal handle og sige, hvad vi så gør ved problemerne, og om vi skal gøre noget ved dem, trækker de ligesom følehornene til sig og siger, at de godt kan se, der er nogle problemer, at de følger dem meget nøje, og hvis det bliver værre, må vi se på det igen.

Der er jo flere gange stillet spørgsmål til de pågældende ordførere om, hvornår det er nok. Hvornår er der så mange problemer, at de pågældende ordførere vil gøre noget ved det her? Det har vi ikke kunnet få svar på.

Hr. Arne Melchior havde fuldstændig ret i sin analyse. Når man ved, der er problemer, hvorfor så ikke tage fat på dem allerede nu? Enhver, der har beskæftiget sig med politik i mere end 20 minutter, ved, at enhver problemstilling, der bliver udsat, vil blive værre og værre, og ikke nok med det, det vil blive meget, meget sværere at få løst problemerne, efterhånden som projektet udvikler sig, og dermed vil det også blive langt, langt dyrere med tiden at rette op på tingene.

Hvorfor dog ikke tage fat nu med det samme, få det undersøgt til bunds og så få, havde jeg nær sagt, toget ind på sporet igen?

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan støtte SF's forslag til vedtagelse. Vi er desværre bange for, at fru Margrethe Auken her har fat i ganske alvorlige sager, og det er ikke særlig morsomt.